

dårligst mulige pædagogik, der har været anvendt. Sådan noget skal man prøve at undgå.

Så fik vi det gamle nummer om bruttoskat-ten, og jeg synes, at vi skal kalde den en bruttoskat. Det vil vi gerne lave et forlig med regeringen om, for jeg går ud fra, at regeringen ikke kan undvære de 50 mia. kr., der er inde på den. Hvis man kan det oven i skattestoppet og alt det andet, så er det da en nyhed, som jeg tror burde give anledning til newsbreaking på begge de nationale kanaler.

Men hvis man ikke kan undvære disse 50 mia. kr., og man synes, det er et problem, at det hedder et arbejdsmarkedsbidrag, så synes jeg, vi alle sammen skal samles her om at kalde det en bruttoskat. Det er et forlig, vi tilbyder regeringen. Vi kan lave det i aften, og så er vi ude over det pædagogiske problem, som jeg sådan set gerne vil medgive statsministeren, at vi har haft, og som har givet anledning til alt for mange misforståelser. Lad os være ærlige.

Vi kan da også godt kalde bidraget til Den Særlige Pensionsopsparing for en skat, og vi kan da også godt lave en aftale om, at det bidrag – den skat – går ind og sikrer en gradvis forbedring af folkepensionen i stedet for. Det tilbud kan vi da også godt give.

Men det, som ville være højst pinagtigt, var da, hvis man virkelig gennemførte det forslag, regeringen har på bordet, og som jeg desværre kom til at sige noget forkert om tidligere. Jeg har regnet efter. Det er ikke forkert, at den arbejdsløse får tilskrevet 1.300 kr. mindre til sin pension om året end i dag, hvis regeringens forslag bliver gennemført, men det er faktisk 8.000 kr. mere, jeg får tilskrevet, og ikke 7.000 kr. Jeg beklager fejlen. Så der skal altså en 6-7 arbejdsløse til at sørge for den omfordeling, som ligger i regeringens forslag.

Jeg synes, det er et pinagtigt forslag for en regering, der gerne vil hjælpe de svage, og derfor skal det at fastholde en ordentlig fordelingspolitik ikke strande på, at der er nogle betegnelser for det, der foregår, som statsministeren ikke kan lide. Vi laver de betegnelser om, men fastholder en ordentlig fordelingspolitik. Det vil være mit forslag.

Så skal jeg kun sige til det med antallet af mennesker på overførsler, at jeg aldrig har forstået, at Venstres propagandaapparat nu gennem 8-10 år har ment, at det, at der kom flere mennesker på SU, var en del af problemet og ikke en del af løsningen. Men i øvrigt er vi det land, der har flest beskæftigede mellem 16 og 65

år. Det skal vi være glade for. Og i øvrigt er alle de andre overførsler faldet med ca. 150.000 i antal.

Men lad os ikke strides om alle de tal. Lad os sørge for, at antallet af mennesker på overførsler bliver ved med at falde ved at holde fast i en ordentlig, solid økonomisk politik.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Holger K. Nielsen og derefter fru Marianne Jelved, og indtil videre er der ikke flere, der har meldt sig til anden omgang.

Holger K. Nielsen (SF):

Statsministeren sagde i sit svar, at jeg nærmest var livet helt op med den nye regering. Dertil vil jeg sige, at det skyldes ikke statsministerens besvarelse her på talerstolen, for den var som sommeren 1992: både lang og tør. Det var da en overmåde kedsommelig tale, vi hørte. Jeg havde forventet masser af dynamit, masser af dynamik, masser af liv og et festfyrværkeri af optimisme. I stedet fik vi sådan en lang embedsmandstale. Det skuffede mig, hr. statsminister, men kom igen, kom igen.

Kl. 18.05

Jeg har et par spørgsmål vedrørende de forskellige forlig, som jeg kan forstå, regeringen vil leve op til, og det er jo udmærket. Jeg har et spørgsmål specielt til folkeskoleområdet. Jeg kunne forstå, at der vil blive indkaldt til forhandlinger mellem forligspartierne omkring folkeskolen. Jeg kunne også forstå – det hørte man sådan lidt mellem linjerne – at regeringen ret beset er ligeglad med, om man kan lave en aftale med de forligspartier, der er der i øjeblikket, og som jo har stået bag folkeskolepolitikken siden 1975, så vidt jeg husker.

Jeg vil godt høre, om det er regeringens opfattelse, at man er villig til at gå efter et snævrere flertal på folkeskoleområdet. Eventuelt også: Er man villig til at bruge det snævrere flertal på at ændre folkeskoleforliget? Er man villig til at lave skolepolitik i det her land uden om Socialdemokratiet, uden om SF, uden om Det Radikale Venstre, men udelukkende mellem Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti? Det tror jeg mange mennesker er interesseret i. Det er et meget væsentligt spørgsmål, og det vil jeg godt have en kommentar til fra statsministeren.

Jeg er selvfølgelig tilfreds med, at statsministeren vil komme med et udspil omkring de ældre på arbejdsmarkedet. Som han sagde: et udspil om arbejdsudbuddet. Det var dog et mærk-